

Gdyński MDK otrzymał imię Janka Krasickiego

Ten piękny, słoneczny dzień niedzieli na długo pozostanie w pamięci dzieci i chłopców z gdyńskiego MDK. Oto Dom ich, w którym znajdują się pocztę, w którym uczą się miłości do ojczyzny, poszanowania dla pracy i wysiłku narodu naszego, w którym bohater młodzi polskiej — Janka Krasickiego.

Mali gospodarze byli szczególnie wzruszeni. Na te wielką dla nich uroczystość przyjechała matka Janka, przybyli przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich — tow. Żukowa z KW PZPR, zastępca przewodniczącego Prezydium WRN tow. Gregorek, I sekretarz KM PZPR w Gdyni tow. Krużyski, zast. przewodniczącego Prezydium MRN tow. Wojtkowiak, przedstawiciele ZW i ZM ZMP oraz zaproszeni uczniowie ze szkół gdyńskich.

Odsłonięcie ubrana, z czerwonymi chustami harcerskimi na szyjach, w strojach ludowych zebrała się młodzież przed wejściem do gmachu. Rozległa się dźwięk fanfary. W drzwiach ukazuje się Maria Krasicka. Ciepło patrzy swoimi dobrymi oczami na młodzież, która obrala sobie za wzór Jej syna.

Rozpoczynając uroczystość, w imieniu Prezydium WRN przemawia tow. Małolepszy. Nadanie MDK imienia Janka Krasickiego — powiedział on m. in. — nakłada na tę

placówkę obowiązek godnego reprezentowania przetrwanej w niej młodzieży, obojętne kontynuowania walki o rozkwit naszej ojczyzny, walki, którą prowadził Janek.

Ubrani w barwne krakowskie stroje — Elżunia Świdorska i Sylwek Trzyński odśpiewali tablicę. Lénia w srebrnym tle: „Młodzieżowy Dom Kultury im. Janka Krasickiego w Gdyni”. Orkiestra gra hymn narodowy. Potem rozbrzmiewają gorące oklaski.

Dalszy ciąg uroczystości odbył się w sali MDK. Ciepło i serdecznie mówili kierownik MDK tow. Piotr Cieślowski o krótkim, lecz bogatym życiu Janka. Młodzież w skupieniu słucha jego słów.

Niesposób opisać owacji, jaką zgromadzenie Marii Krasickiej. Drobna, siwowłoka kobieta pozdrawiała serdecznie młodzież. „Niech się wam w tym domu, przy tym ognisku kultury szczęście i wiedza, nauka, zabawa i praca. Życzę wam, abyście wynieśli stąd jak najwięcej radosnych wspomnień” — mówiła.

Uroczystość zakończyły występ artystyczny. A po rozdaniu członkowie MDK spotkali się znów na wesołych zabawach, pokazach, tańcach i kolorowych korowodach, które uświetniły ten pamiętny dzień.

L. K.

GŁOS WYBRZEŻA

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 133 (267) GDANSK, PONIEDZIAŁEK 6 CZERWCA 1955 R. CENA 20 GR

Krajowa Narada MATEK

rozpoczęła obrady w Warszawie

Premier Nehru po wizycie w Moskwie odwiedzi Polskę

DELHI PAP. 4 bm. premier Indii Nehru opuścił Delhi udając się do Moskwy. Po drodze premier zatrzyma się w Bombaju i Kairze. Jak podaje agencja Indian Press, Nehru po wizycie w Moskwie zamierza odwiedzić również przed powrotem do Indii Austrię, Polskę, Czechosłowację, Jugosławię i Włochy.

WARSZAWA PAP. — W dniu 5 bm. o godz. 10 rano rozpoczęły się w Sali Kolumnowej Ministerstwa Zdrowia w Warszawie obrady Krajowej Narady Matek, zwołanej z inicjatywy Zarządu Głównego Ligi Kobiet. Na sali obrad zajęło miejsce ok. 550 delegatów i zaproszonych gości. Są wśród nich przedstawicielki wszystkich rejonów kraju, zasłużone matki - robotnice, chłopki, gospodynie domowe, pracownice umysłowe, a także wybitni specjaliści i znawcy spraw dziecka — pedagodzy, lekarze, literaci piszący dla dzieci, artyści teatrów dziecięcych. Serdecznie powitani przybyli na salę obrad członkowie rządu PRL z wiceprezesa Rady Ministrów dr STEFANEM JEDRZYCHOWSKIM na czele, oraz przedstawiciele KC PZPR, władz naczelnych stronnictw politycznych i organizacji społecznych.

Otwarcia obrad dokonuje sekretarz Zarz. Gł. Ligi Kobiet, Janina Juszyniowa. Troska o dziecko — stwierdza ona — towarzyszy nam w każdym dniu naszej pracy, naszej walki o pokój, o nowe i coraz lepsze życie. Z tej troski, z serdecznej miłości do dzieł, zrodziło się postanowienie zwołania Krajowej Narady Matek. Została ona zwołana po to, abyśmy zastanowili się nad tym, jak wiele dzięki przemianom, które zaszły w życiu naszego narodu zrobiono dla dobra dziecka. Została ona zwołana również po to, abyśmy omówili osiągnięcia naszego pierwszego 10-lecia, abyśmy — zdając sobie sprawę z przeszkód i trudności, jakie piętrzą się na drodze naszego budownictwa — wytyczyli sobie zadania zmierzające do ich przezwyciężenia, w interesie i dla szczęścia naszego największego skarbu — dzieci.

Przewodnicząca Zarz. Gł. Kobiet w Łodzi — Janina Kalinowska odczytuje propozycję utworzenia zarządu narady, przyjęty długo i miłą przyjaźnią oklaskami. Obok wiceprezesa Rady Ministrów — Stefana Jedrzychowskiego i przewodniczącej Zarz. Gł. Kobiet, członka Rady Państwa — Alicji Musiałowej zasiadają w prezydium m. in.: wice-min. oświaty, członek Prezydium ZG LK — Zofia Dembińska, sekretarz Zarz. Gł. ZMP — Janina Balcerzak, robotnica rolna z woj. zielonogórskiego — Maria Grzybowska, chłopka gospodarująca indywidualnie w woj. lubelskim matka czworaków — Regina Izdebska, członkini Prezydium ZG LK — posłanka Maria Jaszczołkowska, literatka, laureatka na grody państwowej — Ewa Szelburg-Zarembina.

Witany gorącymi oklaskami wiceprezesa Rady Ministrów Stefan Jedrzychowski, w imieniu Komitetu Centralnego PZPR i rządu PRL wita serdecznie uczestniczących narady.

Przewodnicząca ZG Ligi Kobiet — Alicja Musiałowa wygłasza następnie referat pt. „Walka o pokój i socjalizm — to walka o szczęście twego dziecka”.

Przewodnicząca obrad otwiera dyskusję. Bardzo serdecznie przyłączają uczestniczący narady przemówienie znanej literatki, autorki wielu książek dla dzieci i młodzieży, Ewy Szelburg-Zarembiny. Mówi ona o ogromnej odpowiedzialności starszego pokolenia, a przede wszystkim matek, za wychowanie, za postawę moralną młodzieży.

Przewodnicząca komitej zdrowia Woj. RN w Kielcach, lekarz szpitala dziecięcego, dr Krystyna Gronowska omawia znaczenie higieny w wychowaniu zdrowego pokolenia.

Nauczycielka szkoły podstawowej z Szoplic koło Stalagrodu — Zofia Szpalska stwierdza, że narada matek powinna opracować wnioski i podjąć uchwały, które zmobilizowałyby kobiety do pracy nad usuwaniem poważnych niedociągów w pracy wychowawczej z młodzieżą.

Obrady trwają.

WARSZAWA PAP. W ostatnich latach odkryto w Polsce poważne złoża rud cynkowo-olowiowych. Badania polskich uczonych wykazały również, że w rejonie śląsko-krakowskim znajdują się złoża rud cynkowo-olowiowych, które pod względem obszaru i koncentracji należą do jednych z największych na świecie.

Nowe złoża rud cynkowo-olowiowych umożliwiły zaplanowanie długookresowego programu rozwoju tego kopalnictwa.

W budowie znajdują się trzy wielkie zakłady górnicze rud cynkowo-olowiowych w Niece Olkuskiej, Chrzanowskiej i Kopalnie dądzka, po pełnym uruchomieniu, ok. półtora raza więcej rud, niż wszystkie kopalnie tych rud przed wojną. Przy nowych kopalniach powstają równocześnie nowoczesne zakłady wzbogacania rud.

Rosną siły potężnego OBOZU SOCJALIZMU

Przemówienie N. S. Chruszczowa

Drogi towarzyszu Czerwenkowie! Droży towarzysze, przywódcy Bułgarskiej Partii Komunistycznej i rządu Ludowej Republiki Bułgarii! Droży towarzysze, ludzie pracy Ludowej Republiki Bułgarii!

Niech wolno mi będzie w imieniu KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR przekazać Wam nasze gorące serdeczne pozdrowienia (Huczna, długotrwała owacja).

Cieszy nas, że możemy przekazać narodowi bułgarskiemu braterskie pozdrowienia i najlepsze życzenia na rodów Związku Radzieckiego. (Długotrwała oklaski).

Towarzysz Czerwenkowie i inni przywódcy komunistycznej partii i rządu Bułgarii niejednokrotnie zapraszali nas, abyśmy odwiedzili Wasz kraj. Obiecaliśmy uczynić to przy pierwszej okazji. Znajdując się niedaleko Bułgarii, z wielką radością skorzystaliśmy z tego zaproszenia.

Ścisłe więzy wieloletniej przyjaźni i wspólnej walki o wolność i niezawisłość łączą narody Związku Radzieckiego i Bułgarii.

Ludzie radzieccy szczerze cieszą się ze wszystkich sukcesów narodu bułgarskiego, osiągniętych pod kierownictwem sławnej Bułgarskiej Partii Komunistycznej. Po obaleniu jarzma faszystowskiego i zlikwidowaniu ustroju wyższej masy pracującej Bułgarii zdecydowanie kroczą drogą budowy społeczeństwa socjalistycznego, konsekwentnie broniąc sprawy pokoju i bezpieczeństwa państwa.

Z roku na rok krzepnie i rośnie Ludowa Republika Bułgarii, nieustannie rozwija się jej gospodarka, rozwija kultura narodowa. Narodowi radzieccy z całego serca życzą robotnikom, chłopom, inteligencji, całemu narodowi bułgarskiemu dalszych sukcesów w budowie nowego, socjalistycznego życia, szczerze życzą ludowo-demokratycznej Bułgarii wszechstronnego umocnienia, rozwoju i rozkwitu.

Przybyliśmy do Was z Belgradu, gdzie prowadziliśmy rokowania z przywódcami Jugosławii.

W wyniku rokowań radziecko-jugosłowiańskich zakończył się okres, w którym zakłócone były dobre stosunki między naszymi krajami. Jest teraz zupełnie oczywiste, iż takie zakłócenie stosunków korzystne było tylko dla sił imperialistycznej reakcji i agresji, które usiłują pchnąć przeciwko sobie narody, zasiać między nimi niesnaski i wrogość, aby łatwiej im było zrealizować swe nikczemne plany wymierzone przeciwko narodom.

Diszaj możemy już powiedzieć, że obecnie otwarta została droga do ustanowienia i rozwoju przyjaznych stosunków Związku Radzieckiego i wszystkich krajów demokratycznej ludowej i Federacji na Ludową Republikę Jugosławii.

W wyniku rokowań powstała zdrowa, normalna atmosfera, oczyszczona została droga do dalszego rozwoju przyjaznych stosunków i wszechstronnej współpracy między Jugosławią a Związkiem Radzieckim. Poprawa stosunków między ZSRR i Jugosławią będzie nowym wkładem do sprawy zlagodzenia

nia napięcia międzynarodowego i utrwalenia pokoju.

Nie ulega wątpliwości, że rokowania radziecko-jugosłowiańskie służą będąc interesom wszystkich milijonów mas pracujących całego świata, które z aprobatą przyjęły wiadomość o pozytywnych rezultatach rokowań radziecko-jugosłowiańskich.

Towarzysze! Związek Radziecki i Ludowa Republika Bułgarii konsekwentnie i nieustannie prowadzą politykę pokoju i waleczą o zlagodzenie napięcia międzynarodowego. Wraz z nami polityki tej odpowiadającej interesom wszystkich narodów, bronią wielka Chińska Republika Ludowa, wszystkie kraje demokracji ludowej i wszystkie milijony pokój na rody. Z każdym dniem rosną i krzepną siły naszego potężnego obozu socjalistycznego.

Każdy kraj tego obozu wnoszą swój wkład do naszej wspólnej sprawy. Godny wkład do walki o pokój, o umocnienie polityki socjalizmu wnoszą sławny naród bułgarski. Im lepiej przebiega praca ludności naszych krajów, tym trwalsza staje się sprawa pokoju, sprawa socjalizmu! Pracujmy więc, towarzysze, ofiarnie w imię triumfu tej wielkiej sprawy! (Długotrwała oklaski, przechodzące w owację).

Niech żyje bratni naród bułgarski! (Długotrwała owacja).

Niech żyje przyjaźń narodów Związku Radzieckiego i Ludowej Republiki Bułgarii! (Huczna owacja, okrzyki: Hurra! Niech żyje Związek Radziecki!).

Wielki WIEC w Sofii

SOFIA PAP. Dnia 3 bm. w drodze z Belgradu, przybyła do Sofii na zaproszenie rządu bułgarskiego i Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej z oficjalną wizytą przyjaźni delegacja rządowa Związku Radzieckiego w składzie: N. S. Chruszczow, N. A. Bulganin i A. I. Mikołaj.

Na lotnisku centralnym w Sofii delegację witali m. in.: przewodniczący Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarskiej Wytko Czerwenkow, przewodniczący Prezydium Zgromadzenia Ludowego Georgi Damianow, zastępca przewodniczącego Rady Ministrów Rajko Damianow, pierwszy sekretarz KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej Todor Żiwkow.

Z lotniska radziecka delegacja rządowa udała się do Sofii, gdzie na Placu 9 Września odbył się wiec, na którym obecnych było 200 tysięcy osób.

Na wiecu przemawiał przewodniczący Rady Ministrów Ludowej Republiki Bułgarii Wytko Czerwenkow, który w imieniu narodu bułgarskiego gorąco powitał członków radzieckiej delegacji rządowej.

W imieniu KC KPZR, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wygłosił przemówienie pierwszy sekretarz KC KPZR, N. S. Chruszczow.

(Przemówienia tow. Czerwenkowi i tow. Chruszczowu podajemy obok).

Przemówienie Wytko Czerwenkowi

Obywateli i obywatelki! Towarzysze!

Wielka radość przepełnia nasze serca: na naszej ziemi ojczystej, wśród nas znajdują się najdrożsi goście — pierwszy sekretarz KC KPZR towarzysze Chruszczow (huczne oklaski, okrzyki „hurra!”, „Niech żyje KPZR!”), przewodniczący Rady Ministrów ZSRR towarzysze Bulganin (huczne oklaski, okrzyki „hurra!”, okrzyki na cześć wieczystej przyjaźni bułgarsko-radzieckiej) i w ich osobach po bratersku i pomyślnie wielki naród radziecki, jego okryta chwałą, mądrą partię komunistyczną, jego rząd, których konsekwentna, pokojowa polityka znajduje głęboki odzew i poparcie wśród mas pracujących całej kuli ziemskiej. (Huczne oklaski i okrzyki „hurra!”).

Wizyta towarzyszy Chruszczowa, Bulganina i Mikołajowa w naszym kraju, to wielki zaszczyt i radość dla nas i dobitny wyraz niezłomnego braterstwa (huczne oklaski i długotrwałe okrzyki na cześć wieczystej przyjaźni bułgarsko-radzieckiej), które po wieczne czasy łączy narody radzieckie i bułgarskie, wyraz wspólności i jedności naszych interesów i celów, naszego wspólnego dążenia do utrzymania i utrwalenia pokoju. (Długotrwałe, huczne oklaski).

Bezgraniczna jest nasza wdzięczność dla Związku Radzieckiego i narodów radzieckich, których bohaterka armia wyzwoliła nas 10 lat temu od najeźdźców hitlerowskich. Bezgraniczna jest nasza wdzięczność dla Związku Radzieckiego i narodów radzieckich, które udzielają nam stałej, bezinteresownej pomocy.

Naród nasz z wielkim wzruszeniem z głębi serca pynamy zadowolonym wyrazem obecnie swą wdzięczność z okazji wizyty przyjaźni towarzyszy Chruszczowa, Bulganina i Mikołajowa. Gratulujemy radzieckiej delegacji rządowej, która brała udział w rokowaniach w Belgradzie i podpisała deklarację rządów ZSRR i FLRJ, po myślnego wkładu do sprawy pokoju, jakim niewątpliwie są te rokowania i podpisana deklaracja.

Droży goście! Raz jeszcze witam Was naszym „dobrze doszli!”. (Huczne, długotrwałe oklaski i okrzyki „hurra!”).

Niech żyje wielki Związek Radziecki i jego konsekwentna, pokojowa polityka! (Huczne, długotrwałe oklaski i okrzyki „hurra!”).

Doniosłość aktu belgradzkiego

W wyniku rozmów przeprowadzonych na najwyższym szczeblu przez przedstawicieli Związku Radzieckiego i Federacyjnej Ludowej Republiki Jugosławii, podpisany został w Belgradzie dokument o niezmiernie doniosłości. Dokument ten stwierdza, że oto położony został kres sporom i zatargom, jakie siedem lat temu powstały między Jugosławią a Związkiem Radzieckim i innymi krajami wielkiego 900-milionowego obozu socjalizmu.

Jeszcze nie wiele dni przed rozpoczęciem rozmów radziecko-jugosłowiańskich prasa imperialistyczna przypuściła generalny atak na Jugosławię, grożąc jej poważnymi konsekwencjami w wypadku, jeśli rozmowy ze Związkiem Radzieckim przyniosą pozytywne wyniki. Fakt ten wskazywał na wielki niepokój, jaki rozmowy radziecko-jugosłowiańskie wywołały w obozie reakcji.

Równocześnie nie zaniedbywano na Zachodzie żadnej okazji, aby się pocieszać. W odpowiednio spreparowanej formie podawano artykuły ukazujące się w prasie jugosłowiańskiej, przytaczano z nich pojedyncze zdania i... snuto marzenia. Marzenia, że rozmowy belgradzkie nie dadzą wyników, że przedstawiciele rządu jugosłowiańskiego nie zechcą normalizacji stosunków ze Związkiem Radzieckim i krajami obozu socjalistycznego.

No, i marzenia wrogów pokoju i postępu zawiodły na całej linii. Madra, dalekowzroczna polityka Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, kierująca się leninowskimi normami postępowania w stosunkach między państwowymi, przyniosła wspaniałe owoce w postaci deklaracji rządów ZSRR i Jugosławii, deklaracji, której doniosłość niesposób wprost przecenić.

Na czym polega doniosłość tej deklaracji? Doniosłość jej polega na tym, że jest ona wynikiem rozmów przeprowadzonych w duchu wzajemnego zaufania. Siły pokoju w świecie uzyskały w tym dokumencie ściśle sformułowane zasady, na których rozwijać się powinny stosunki między państwami. Zasadami tymi są: suwerenność, niepodległość, terytorialna integralność i równość między państwami, uznanie i rozwijanie pokojowego współistnienia między narodami bez względu na różnice ideologiczne lub ustrojowe, nieingerencja w sprawy wewnętrzne, rozwijanie międzynarodowej współpracy gospodarczej, zaniechanie wszelkiej działalności wywołującej nieufność między państwami, potępienie wszelkiej agresji oraz politycznego i ekonomicznego nacisku, potępienie polityki tworzenia przeciwstawnych bloków militarnych.

Deklaracja stwierdza, że oba rządy kierują się w swej polityce zasadami Karty Narodów Zjednoczonych i zmierzają będą do zwiększenia roli i autorytetu Organizacji Narodów Zjednoczonych. W trosce o zmniejszenie napięcia w stosunkach między państwami deklaracja zwraca uwagę na ogromne znaczenie, jakie miałyby osiągnięcie porozumienia w rokowaniach na temat redukcji i ograniczenia zbrojeń oraz zakazu broni masowej zagłady. Jak wiadomo, 10 maja Związek Radziecki przedłożył Podkomisji Rozbrojeniowej ONZ wniosek w dziedzinie

redukcji i ograniczenia zbrojeń oraz zakazu broni atomowej.

Niezwykle doniosłe znaczenie dla umocnienia pokoju miały również radzieckie propozycje stworzenia powszechnego systemu bezpieczeństwa zbiorowego. Deklaracja stwierdza, że do powszechnego systemu bezpieczeństwa zbiorowego powinien być włączony system bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, oparty na odpowiedzialnym układzie.

Przyjęcie tych zasad, o których mówi deklaracja, stworzyłoby właściwą atmosferę, która umożliwiłaby rozwiązanie w drodze pokojowej ważnych problemów zarówno w Europie, jak i w Azji. A takim kluczowym problemem w Europie jest problem niemiecki.

Ważnym problemem azjatyckim, na który zwraca uwagę deklaracja jest zaspokojenie uzasadnionych praw Chińskiej Republiki Ludowej do Tajwanu. Słany Zjednoczone pragną jednak utrzymać Tajwan, jako bazę agresji przeciwko Chinom Ludowym. Podtrzymując na Tajwanie marionetkowy rząd Ciang Kalszeka, usiłują utrwalić stan napięcia międzynarodowego w tej części świata. Politycy waszyngtońscy nie widzą przemian, jakie dokonały się na świecie. Wyrazem tych przemian była konferencja w Bandungu, oceniana w deklaracji, jako wyraz dążeń narodów Azji i Afryki do umocnienia ich niezależności politycznej i gospodarczej, jako doniosły wkład do idei współpracy międzynarodowej.

Podpisana w Belgradzie deklaracja rządu ZSRR i Jugosławii przyjęta została przez wszystkie państwa milujące narody i przez międzynarodowy ruch robotniczy jako wielkie wydarzenie. „Okres, w którym stosunki między ZSRR a Jugosławią były zakłócone — stwierdza „Prawda” w artykule z dnia 3 czerwca — należy do przeszłości. Obie strony dały wyraz gotowości zdecydowanego zlikwidowania wszystkich nawarstwien tego okresu i usunięcia wszelkich przeszkód na drodze do całkowitej normalizacji stosunków między państwami i do rozwijania przyjaznych stosunków między narodami obu krajów”.

Ma to ogromne znaczenie dla międzynarodowego ruchu robotniczego. Ustalone bowiem zostały zasady dalszego pogłębiania współpracy między ZSRR a Jugosławią, a jak można przewidywać między Jugosławią i innymi krajami obozu socjalizmu. Podstawą normalizacji stosunków jest podkreślenie w deklaracji wspólnota idealów w walce o pokój i szczęście ludzkości.

Tak zatem deklaracja wskazuje na to, że rozmowy, jakie były przeprowadzone w Belgradzie, stwarzają nowy etap w stosunkach między Jugosławią a Związkiem Radzieckim i całym obozem socjalizmu.

Przebieg i wynik rozmów belgradzkich stanowią ogromny sukces obozu pokoju i dlatego cieszą ludzi dobrej woli wszystkich narodów. Rozmowy nawiązały do chlubnych tradycji współpracy narodów Jugosławii i ZSRR, do bojowych tradycji jugosłowiańskiego ruchu robotniczego i jego współpracy z rosyjskim i międzynarodowym ruchem robotniczym. Wyniki rokowań radziecko-jugosłowiańskich witamy całym sercem.



